

Také je vhodné zajistit stabilitu inspekčních kritérií hodnocení v široké škále oblastí po delší dobu. To umožní lepší porovnávání změn, ke kterým došlo v systému v průběhu několika inspekčních cyklů, což napomůže smysluplnému zhodnocení dopadu změn v koncepčních záměrech a zlepšování kvality na úrovni systému.

Bylo by třeba zpracovat inspekční zprávy ve formátu, který by byl přátelský k uživatelům, a všeobecně by bylo dobré užívat proaktivnější komunikační strategii, například stručná shrnutí pro rodiče a žáky s nejdůležitějšími inspekčními zjištěními a prioritami pro zlepšování. Další možností je využití diferencovaného šetření v závislosti na výsledcích předchozích inspekcí. Protože byly shledány větší rozdíly ve výsledcích žáků v České republice uvnitř škol než mezi školami, zřejmě nebude stačit pouze cíleně vyhledávat slabší školy k tomu, aby se zvýšila všeobecná úroveň nebo aby byly odstraněny nerovnosti ve výstupech, ačkoliv i to by se mělo stát součástí širší strategie tvorby standardů. Jakákoli nová koncepce doporučených šetření bude muset zajistit, aby školy čelící menším výzvám nepodlehly pocitu sebeuspokojení.

Zlepšit propojení mezi externím a vlastním hodnocením a tím posílit profil vlastního hodnocení

Hodnotící tým doporučuje vytvořit lepší synergii mezi externím a vlastním hodnocením školy, zejména ve vztahu ke sledovaným jevům. Je nezbytné lépe propojit externí a vlastní hodnocení školy. Zvláště je třeba zajistit, aby kritéria užívaná v obou procesech byla dostatečně podobná, aby bylo možné vytvořit společný jazyk pro priority a pro klíčové faktory, které ovlivňují kvalitu výuky a vzdělávání. Nedostatek jasného vyjádření priorit velmi pravděpodobně působí zmatek a degraduje vlastní hodnocení na něco, co slouží inspekci, než aby vytvářelo platformu pro výměnu zkušeností založenou na spolehlivých a porovnatelných zjištěních.

Nový Zéland je příkladem modelu společného hodnocení školy. Po vlastním hodnocení je škola navštívena externím týmem a během inspekce obě strany pracují na vytvoření společného obrazu školy, ve kterém vzájemně uznají silné stránky, a dohodnou se, co je třeba zlepšit. Tento model je založen na integrovaném obrazu toho, jak škola vidí sama sebe, a externího pohledu; v závěru pak použije společných aspektů obou hodnocení. Výběr kritérií úspěchu, indikátory a ukazatele poskytují rámec a nástroje pro vytvoření společného obrazu (Nusche et al., bude vydáno). Inspektoři by měli posuzovat vedení i řízení školy a roli, kterou hraje v posílení organizační kapacity zaměřené na zlepšování, jakož i jeho vliv na kvalitu výuky a vzdělávání.

Zaměřit se na fázi následující po externím hodnocení

Jak již bylo uvedeno, hodnotící tým doporučuje soustředit se při hodnocení školy na rozvoj školy. V tomto smyslu by měly být posíleny následné inspekce (a měly by být zevšeobecněny), které by měly vyžadovat, aby školy zpracovaly plán rozvoje bez ohledu na výsledky hodnocení školy. Všechny školy by měly dostat zpětnou vazbu a doporučení pro zlepšení. Model následných inspekcí vhodně diferencovaný podle původní inspekční zprávy by dodal dodatečný impuls a hodnověrnost celkovému hodnotícímu procesu. Švédsko nabízí dobrý model. Švédská školní inspekce má jasná a dobře postavená kritéria pro hodnocení školy. Po hodnocení škola dostane seznam „co udělat“, který je kontrolován následnou inspekci. Navíc je školám poskytnuta bohatá kvalitativní a kvantitativní zpětná vazba ohledně mnoha aspektů (Nusche et al., 2011). Lze také uvést holandský a anglický inspekční systém, kam se lze pro porovnání podívat. Mnozí se důkazují, že externí zodpovědnost včetně inspekce může sloužit jako katalyzátor pro